

Barn, ungdom

090

Din sol gick upp,
men skymdes bort.
Du var för god
för livet.
Fastän din levnad
blev så kort,
du har oss mycket givit.

092

En liten ängel kom,
log och vände om.

094

Tryggare kan ingen vara
än Guds lilla barnaskara,
stjärnan ej på himlafästet,
fågeln ej i kända nästet.

Vad han tar och vad han giver,
Samme Fader han dock bliver,
och hans mål är blott det ena:
barnets sanna väl allena.

Sv.Ps 248:1, 5, Lina Sandell-Berg 1856

096

Låt barnen komma hit till mig
och hindra dem inte:
Guds rike tillhör sådana som de.

098

Snart bröt du upp,
snart drog du bort,
en flyktig gäst,
ditt liv blev kort.
En vår, som blott
i blomning gick,
en gryning som
ej dagas fick.

091

Du var ett lån vi alltid
minns
Något underbart, som ej
längre finns.

093

Gud som haver barnen kär,
se till mig som liten är.
Vart jag mig i världen vänder
står min lycka i Guds händer.
Lyckan kommer, lyckan går,
du förbliver, Fader vår.

Sv.Ps. 193, Gammal svensk bön, tryckt 1780

095

Svårt att se i unga dar
friska blommor falla,
tungt att mista dig,
som var
glädjen för oss alla.

097

Mänskligt skådat
kan det tyckas
att för ung du dog.
Men en annan
visste bättre:
Herren gav och tog.

099

Sov gott, mitt barn,
sov gott i Gud.
Guds änglar i
sin vita skrud
som för den Högstes
anlet stå
de vaka här
för dig också.

Barn, ungdom

100

Herren gav och Herren tog,
lovat vare Herrens namn.

Job 1:21

101

Nu är du förd, du lilla,
till Herrens örtagård.
Ej mer dig där gör illa
vår vinter,
kall och hård.
Där får för Gud du träda,
i klarhet lik hans sol,
och barnasången kväda
för Lammets kungastol.

102

Till livet du kom,
från livet du gick,
du såg på oss
ett ögonblick.
Varför du vände?
– vi söker ett svar.
För alltid skall minnet
av dig finnas kvar.